

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010335
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3812010335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészáros, v trestnej veci proti obžalovanému G. R., nar. XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.6.2012, sp. zn. 3T/105/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.októbra 2012 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný G. R. - nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., D. L. XXX/XXX

podľa § 285 písm.e/ Tr.por. s použitím § 86 písm.a/ Tr.zák.

o s l o b o d z u j e

v celom rozsahu spod obžaloby Okresného prokurátora v Prievidzi zo dňa 3.5.2012, sp.zn. 2Pv 16/11-31, pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods. 3 písm. c) Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať so o výživu svojej dcéry G. R., nar. XX.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 11C 75/03 zo dňa 27.1.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.3.2004, bol zaviazaný prispievať na výživu G. R. sumou 800,- Sk (26,56 €) mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky Q. R., v období od 11.5.2006 doposiaľ výživné vôbec neuhrádzal, pričom vyživovacej povinnosti sa v D., v F. a všade tam, kde sa zdržiaval, úmyselne vyhýbal v období od 21.2.2008 do 30.6.2008, keď sa po prepustení z výkonu trestu dňa 21.2.2008 zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie až dňa 10.3.2008, avšak nepožiadaval o dávku v hmotnej núdzi, v období od 5.8.2010 do 31.10.2010, keď sa po prepustení z výkonu trestu zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak nepožiadaval súčasne o dávku v hmotnej núdzi, ktorá mu bola vyplácaná až od 1.11.2010 na základe jeho žiadosti a v období od 1.1.2011 do 21.2.2011, kedy bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak s účinnosťou od 1.1.2011 mu bola zastavená výplata dávky v hmotnej núdzi a bola mu odňatá dávka v hmotnej núdzi z dôvodu nesúčinnosti s úradom práce, pričom počas evidencií na úrade práce občasne pracoval načierno bez akýchkoľvek zmlúv, a zostal Q. R. dlhovať na výživnom za vyššie uvedené obdobia sumu 239,04 €, a to napriek tomu, že bol uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. 4Pp 6/08 zo dňa 20.2.2008 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T 352/05 zo dňa 10.5.2006, právoplatným dňa 10.5.2006, ktorým bol odsúdený za

trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.6.2012, sp. zn. 3T/105/2012, bol obžalovaný R. G. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák.na skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry G. R., nar. XX.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 11C 75/03 zo dňa 27.1.2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.3.2004, bol zaviazaný prispievať na výživu G. R. sumou 800,- Sk (26,56 €) mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky Q. R., v období od 11.5.2006 doposiaľ výživné vôbec neuhrádzal, pričom vyživovacej povinnosti sa v D., v F. a všade tam, kde sa zdržiaval, úmyselne vyhýbal v období od 21.2.2008 do 30.6.2008, keď sa po prepustení z výkonu trestu dňa 21.2.2008 zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie až dňa 10.3.2008, avšak nepožiadaval o dávku v hmotnej núdzi, v období od 5.8.2010 do 31.10.2010, keď sa po prepustení z výkonu trestu zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak nepožiadaval súčasne o dávku v hmotnej núdzi, ktorá mu bola vyplácaná až od 1.11.2010 na základe jeho žiadosti a v období od 1.1.2011 do 21.2.2011, kedy bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak s účinnosťou od 1.1.2011 mu bola zastavená výplata dávky v hmotnej núdzi a bola mu odňatá dávka v hmotnej núdzi z dôvodu nesúčinnosti s úradom práce, pričom počas evidencií na úrade práce občasne pracoval načierno bez akýchkoľvek zmlúv a zostal Q. R. dlhovať na výživnom za vyššie uvedené obdobia sumu 239,04 €. Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 37 písm.m/ Tr.zák., § 38 ods.4, na trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor okresnej prokuratúry, ako aj obžalovaný.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uvádzal, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného. Oproti podanej obžalobe, ktorá kládla za vinu obžalovanému spáchanie prečinu podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr.zák., súd prvého stupňa totiž obžalovaného uznal vinným z prečinu podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný bol z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za taký istý trestný čin podmiennečne prepustený dňa 20.2.2008, teda 24 mesiacov od predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin uplynulo dňa 20.2.2010. Takýto názor prokurátor nepovažuje za správny. Hoci je pravdou, že medzi obdobiami zavineného neplnenia vyživovacej povinnosti od 21.2.2008 do 30.6.2008 a od 5.8.2010 do 31.10.2010 je obdobie 24 mesiacov nezavineného neplnenia vyživovacej povinnosti, nič to nemení na skutočnosti, že časti skutku od 21.2.2008 do 30.6.2008 sa obžalovaný dopustil po tom, ako bol z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin podmiennečne prepustený, teda je naplnený znak kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa odseku 3 písm. c) § 207 Tr.zák. Paradoxne zo záveru, ktorý urobil súd prvého stupňa vyplýva, že pokiaľ by sa obžalovaný po 30.6.2008 nedopustil ďalšieho protiprávneho konania, bolo by to v jeho neprospech, pretože by nebol dôvod na odpadnutie prísnejšej právnej kvalifikácie. Logickejším by v tom prípade bolo uznať obžalovaného vinným z prečinu podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr.zák. za obdobie od 21.2.2008 do 30.6.2008 a za ďalší samostatný prečin podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. za obdobia od 5.8.2010 do 31.10.2010 a od 1.1.2011 do 21.2.2011. Obdobie (medzeru 24 mesiacov) bez zavineného neplnenia vyživovacej povinnosti medzi jednotlivými obdobiami, kedy si obžalovaný zavinené neplnil vyživovaciu povinnosť nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by mala za následok odpadnutie kvalifikácie podľa § 3 písm. c) § 207 Tr.zák. Preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol tak, že ho uzná vinným v zmysle podanej obžaloby a uloží mu nepodmiennečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomných odôvodnení odvolania uviedol, že má záujem dlžné výživné oprávnenej Q. R. uhradiť a postupne jej poslať na úhradu dlžného výživného menšie sumy, ktoré je schopný zo sociálnych dávok platiť. Dňa 18.6.2012 poslal sumu 50,-€ a dňa 18.7.2012 sumu 30,-€, čo doložil poštovými poukázkami. V auguste chce zaplatiť zvyšok dlhu a bežné výživné bude pravidelne platiť. Preto žiadal o „upustenie od rozsudku“, prípadne uloženie iného trestu ako odňatia slobody.

Dňa 22.10.2012 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie obžalovaného, ktorým sa ospravedlnil, že sa nemôže zúčastniť verejného zasadnutia, ktorého termín bol stanovený na deň 30.10.2012 a to z nedostatku finančných prostriedkov. Súčasne uviedol, že bežné výživné platí, pričom uhradil dňa 18.10.2012 aj celé dlžné výživné, čo doložil poštovou zloženkou. Dodal, že chce ďalej viesť riadny život a pomáhať svojej družke vychovávať deti. Žiadal preto, aby bol spod obžaloby oslobodený, nakoľko celé dlžné výživné už uhradil.

Dňa 30.10.2012 sa oprávnená Q. R. ospravedlnila odvolaciemu súdu, že sa na verejné zasadnutie nedostaví a k písomnej žiadosti súdu, ktorá jej bola doručená, aby sa vyjadrila, či dlžné výživné bolo obžalovaným uhradené, uviedla, že obžalovaný jej uhradil celé dlžné výživné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného sa zástupca krajskej prokurátorky pridržal písomných dôvodov odvolania, ktoré podľa jeho názoru bolo dôvodné, avšak v prípade, že dlžné výživné bolo uhradené v celom rozsahu a tým boli splnené podmienky účinnej ľútosti, dal na zváženie oslobodenie obžalovaného spod skutku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok z podnetu podaných odvolaní okresným prokurátorom a obžalovaným, pričom dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo vzťahu k skutku vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil, preto nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný G. R. sa úmyselne vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti v obdobiach od 21.2.2008 do 30.6.2008, od 5.8.2010 do 31.10.2010 a od 1.1.2011 do 21.2.2011. Z titulu dlžného výživného dlhoval na svoju dcéru G. za uvedené obdobia sumu 239,04 € tak, ako to ustálil okresný súd. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, je nepochybné, že obžalovaný svojim konaním naplnil minimálne znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák., z ktorého bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom. Ak však súd prvého stupňa konanie obžalovaného posúdil ako jeden skutok, javí sa ako správna argumentácia uvádzaná v odvolaní prokurátora, že konanie obžalovaného malo byť kvalifikované ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods. 3 písm. c) Tr.zák. s poukazom na uznesenie Okresného súdu Trnava sp.zn. 4Pp 6/08 zo dňa 20.2.2008, ktorým bol G. R. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T 352/05 zo dňa 10.5.2006, právoplatným dňa 10.5.2006, ktorým bol odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov. S poukazom na skutočnosti uvádzané nižšie, týkajúce sa zániku trestnosti činu však nie je podstatné, či skutok je kvalifikovaný podľa § 207 ods.2, alebo podľa § 207 ods.2, ods. 3 písm. c) Tr.zák.

Podľa § 86 písm.a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. a ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Na základe tej skutočnosti, že obžalovaný G. R. do rozhodnutia odvolacieho súdu o jeho odvolaní zaplatil dlžné výživné, čo je potvrdené poštovými zloženkami a tiež vyjadrením oprávnenej Q. R., pričom trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky, rozhodol odvolací súd vo veci sám tak, že podľa § 321 ods.1 písm.d/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného podľa § 285

písm.e/ Tr.por. s použitím § 86 písm.a/ Tr.zák. oslobodil v celom rozsahu spod obžaloby Okresného prokurátora v Prievidzi zo dňa 3.5.2012, sp.zn. 2Pv 16/11-31, pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods. 3 písm. c) Tr.zák. na tam uvedenom skutkovom základe, pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok prípustný nie je.